

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

จูไรรัตน์ เปรมัยเรื้อร. "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กวัยรุ่น
ในสถานสงเคราะห์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาจิตวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512.

อำไพ สิริพิพัฒน์. "ความนึกคิดเกี่ยวกับตน." วารสารครุศาสตร์ 5 - 6 (สิงหาคม -
พฤศจิกายน 2515):91.

ภาษาอังกฤษ

Bartussek, D. "Self Concept." Encyclopedias of Psychology, Arnold
Co., 1972.

Brennecke, John H., and Amick, Robert G. Psychology and Human
Experience. California : Glencoe Press, 1974.

Byrne Donn. An Introduction to Personality : A Research Approach.
New Jersey : Prentice - Hill Inc., 1966.

Gratty, Bryant J., Perceptual and Motor Development in Infants
and Children. London : Macmillan Co., 1970.

Cecco, John P., and Crawford, William R. The Psychology of
Learning and Instruction. New Jersey : Prentice - Hall
Inc., 1974.

- Dumas, Wayne. "Factors Associated with Self Concept Changes in Student Teachers." The Journal of Educational Research 6(February 1969) : 275 - 278.
- Dzikielewski, Joseph F. "The Changes in Attitudes and Self Concept of Selected Undergraduate Students as a Result of a Teaching Experience in Elementary School Physical Education." Dissertation Abstracts 36(September 1975) : 1211 - A.
- Epstein, Seymour. "The Self Concept Revisited or Theory of a Theory." American Psychologist. New York : McGraw-Hill Book Co., 1975.
- Garette, Henry E. Statistics in Psychology and Education. Texas: Vakils Feffer and Simon Private Ltd., 1966.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1973.
- Hurlock, Elizabeth B. Child Development. Tokyo : Kogakusha Co., 1964.
- Johnson, Barry L. Nelson; Jack K. Practical Measurements for Education in Physical Education. Minnesota : Burgess Publishing Co., 1969.
- McDavid, John W., Garwood, Gray S. Understanding Children promoting human Growth. Toronto : D.C. Heath and Company., 1978.

- Mathews, Donald K. Measurement in Physical Education. London : W.B. Saunders Company. 1966.
- Oliver, James N. "Physical Activity and the Psychological development of the handicapped." Psychological Aspects of Physical Education and Sports. London : Routledge & Kegan Paul Co., 1972.
- Purkey, William W. Self Concept and School Achievement. New Jersey : Prentice Hall Inc., 1970.
- Rogers, Carl R. Client - Centered Therapy. Boston : Houghton Mifflin, 1951.
- Scott, Gladys, ; French Esther. Measurement and Evaluation in Physical Education. Iowa : Brown Company Publishers, 1959.
- Strang, Ruth. The Adolescent Views Himself. New York : McGraw-Hill Book Co., 1975.
- Vannier, Maryhelen,; Foster, Mildred. Teaching Physical Education in Elementary Schools. Philadelphia : W.B. Saunders Co., 1968.
- Whiting, H.T.A. "Learning Motor Skills." Psychological Aspects of Physical Education and Sports. London : Routledge & Kegan Paul Co., 1972.
- William James. Principle of Psychology. New York : Dover, 1950.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สูตรที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. การหาค่าเฉลี่ยของคะแนน

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{คะแนนรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างประชากร}$$

2. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

$$S.D. = \text{ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum fX^2 = \text{ผลรวมของกำลังสองของคะแนนที่แจกแจงความถี่}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างประชากร}$$

3. การหาค่าความแปรปรวน (Variance)

$$s_x^2 = \frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}$$

$$s_x^2 = \text{ความแปรปรวน}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างประชากร}$$

$$\sum fX^2 = \text{ผลรวมของกำลังสองของคะแนนที่แจกแจงความถี่}$$

4. การหาความเชื่อถือได้ของแบบสำรวจทัศนคติโดยใช้ Kuder Richardson Formula
21

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\bar{X}(n-\bar{X})}{nS_x^2} \right]$$

$$r_{tt} = \text{ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม}$$

$$n = \text{จำนวนข้อของแบบทดสอบ}$$

$$\bar{X} = \text{จำนวนเฉลี่ยของคะแนน}$$

$$S_x^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนน}$$

5. การหาผลต่างของมัธยฐานเลขคณิตระหว่างการสอบก่อนและหลังการวิจัย

$$s_d = \frac{S.D.d}{\sqrt{N-1}}$$

$$s_d = \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง}$$

$$S.D.d = \text{ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างประชากร}$$

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left(\frac{\sum d}{N}\right)^2}$$

$$S.D.d = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง}$$

$$\sum d^2 = \text{ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการวิจัย}$$

6. การคำนวณอัตราส่วนวิกฤติ

$$t = \frac{d}{\frac{s}{\sqrt{d}}}$$

$$t = \text{อัตราส่วนวิกฤติ}$$

$$d = \text{คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการวิจัย}$$

$$\frac{s}{\sqrt{d}} = \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง}$$

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance)

X_{A_1}	$X_{A_1}^2$	X_{A_2}	$X_{A_2}^2$		
a	a^2	e	e^2	N	= จำนวนคนทั้งหมด
b	b^2	f	f^2	n	= จำนวนคนในกลุ่ม
c	c^2	g	g^2	k	= จำนวนกลุ่ม
d	d^2	h	h^2		
$\sum X$:	R	S		$\sum X_t$ =	R + S
$(\sum X)^2$:	R^2	S^2		$(\sum X_t)^2$ =	$(R + S)^2$
\bar{X} :	Q	T		\bar{X}_t =	$\frac{Q + T}{2}$
$\sum X^2$	Z	Y		$\sum X_t^2$ =	Z + Y

การหาความแปรปรวน ทำตามลำดับขั้นดังนี้

$$(1) c = \frac{(\sum X_t)^2}{n}$$

$$(2) \text{ค่าความแปรปรวนทั้งหมด } (\sum X_t^2)$$

$$\sum X_t^2 = \sum X_t^2 - c$$

(3) ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (ΣX_b^2)

$$\Sigma X_b^2 = \left[\frac{(\Sigma X_{A_1})^2}{n_{A_1}} + \frac{(\Sigma X_{A_2})^2}{n_{A_2}} \right] - c = (\text{สมมติว่าได้ } j)$$

(4) ค่าความแปรปรวนภายใน (ΣX_w^2)

$$\Sigma X_w^2 = \Sigma X_t^2 - \Sigma X_b^2 = (\text{สมมติว่าได้ } 1)$$

แหล่งของความแปรปรวน	degree of freedom	SS.	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	$k - 1 = q$	j	$j \div q$	$j \div q$
ภายในกลุ่ม	$N - k = i$	1	$1 \div i$	$1 \div i$
รวม	$N - 1 = q + i$			

หมายเหตุ ได้ค่า F ก็ให้ไปเปิดตารางค่า F ก็จะทราบว่า ถ้ามีสมาชิกในกลุ่มขนาดนี้ ตัวกลางเลขคณิตของทั้ง n กลุ่มจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือ .01

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดสอบทักษะแบดมินตัน

1. แบบสอบของลอคฮาร์กและแมคเฟอร์สันในการตีลูกกระทบฝ่าผนัง¹

สถานที่

1. ฝ่าผนัง เรียบ ๆ สำหรับตีลูกชนไม้กระทบ สูงอย่างน้อย 10 ฟุต กว้าง 10 ฟุต
2. สูงจากพื้นขึ้นไป 5 ฟุต ชีตเส้นหนา 1 นิ้ว ขนานกับพื้น
3. พื้นห่างจากผนัง 6 ฟุต 6 นิ้ว ให้ชิตเส้นเริ่มขนานกับผนังและห่างจากผนัง 3 ฟุต ชีตเส้นให้ขนานผนังอีก 1 เส้น

อุปกรณ์

ลูกชนไม้ แรกเกิด นาฬิกาจับเวลา

การทดสอบ

1. ผู้เข้าสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม (6 ฟุต 6 นิ้ว) พร้อมด้วยแรกเกตและลูกชนไม้

¹ Donald K. Mathews, Measurement in Physical Education.

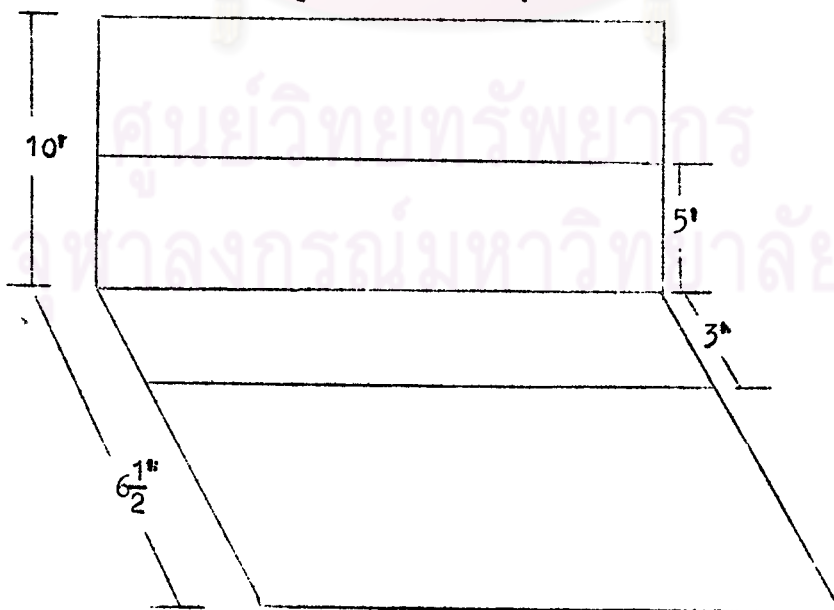
(London : W.B. Saunders Company, 1966), p. 373.

- เมื่อได้รับสัญญาณเริ่ม ให้เสรีฟุตซอลชนไก่เข้ากระทบนั่งโดยให้อยู่เหนือเส้นที่ขีดไว้บนผาผนัง เมื่อถูกกระทบนกลับมาให้ตีโต้กลับไปใหม่พยายามตีให้ไกลมากที่สุดในเวลา ยกละ 30 วินาที รวม 3 ยก และอนุญาตให้พักยกละ 15 วินาที
- หลังจากเสรีฟแล้ว ให้เข้าไปตีอยู่หลังเส้น 3 ฟุต ใต้ห้ามเหยียบเส้นและล้ำเส้นเข้าไป
- ถ้าตีลูกชนไก่พลาดและหล่นมือไป ให้เก็บและนำมาเริ่มเสรีฟใหม่ที่เส้นเริ่ม (6 ฟุต 6 นิ้ว) และทำต่อไปตามเกม

การนับคะแนน

- ให้นับจำนวนครั้งของลูกชนไก่ที่ตีกระทบนั่งอย่างถูกต้องการรวมกันทั้ง 3 ยก
- ลูกที่ไม่นับคะแนนให้ คือ
 - ลูกที่ผู้ทดสอบเหยียบเส้น 3 ฟุต หรือล้ำเข้าไป
 - ลูกที่ตีไม่พ้นเส้น 5 ฟุต บนผาผนัง

2. แบบสอบของเฟรน (French) ในการทดสอบเสิร์ฟลูกสั้น¹

สถานที่

1. สนามแบดมินตันที่มีตาข่ายเรียบร้อย ใช้เชือกซึ่งขวางสนามให้ขนานกับตาข่ายและอยู่เหนือตาข่าย 20 นิ้ว
2. บนสนามแบ่งของภายในคอร์ทโดยเขียนเส้นโค้งในคอร์ทเสิร์ฟ ให้วัดจากเส้นแบ่งครึ่งคอร์ทรัศมี 22 นิ้ว 30 นิ้ว 38 นิ้ว และ 46 นิ้ว ตามลำดับโดยขีดเส้นกว้าง 2 นิ้ว แต่ละเส้นเขียนด้วยสีต่างกัน เพื่อสะดวกต่อการนับคะแนน
3. กำหนดคะแนนแต่ละเป่าเป็น 5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน ตามลำดับ หากเสิร์ฟลูกออกนอกเป่าแต่อยู่ภายในคอร์ทเสิร์ฟให้ 1 คะแนน

อุปกรณ์

ไม้แรกเกต ลูกขนไก่

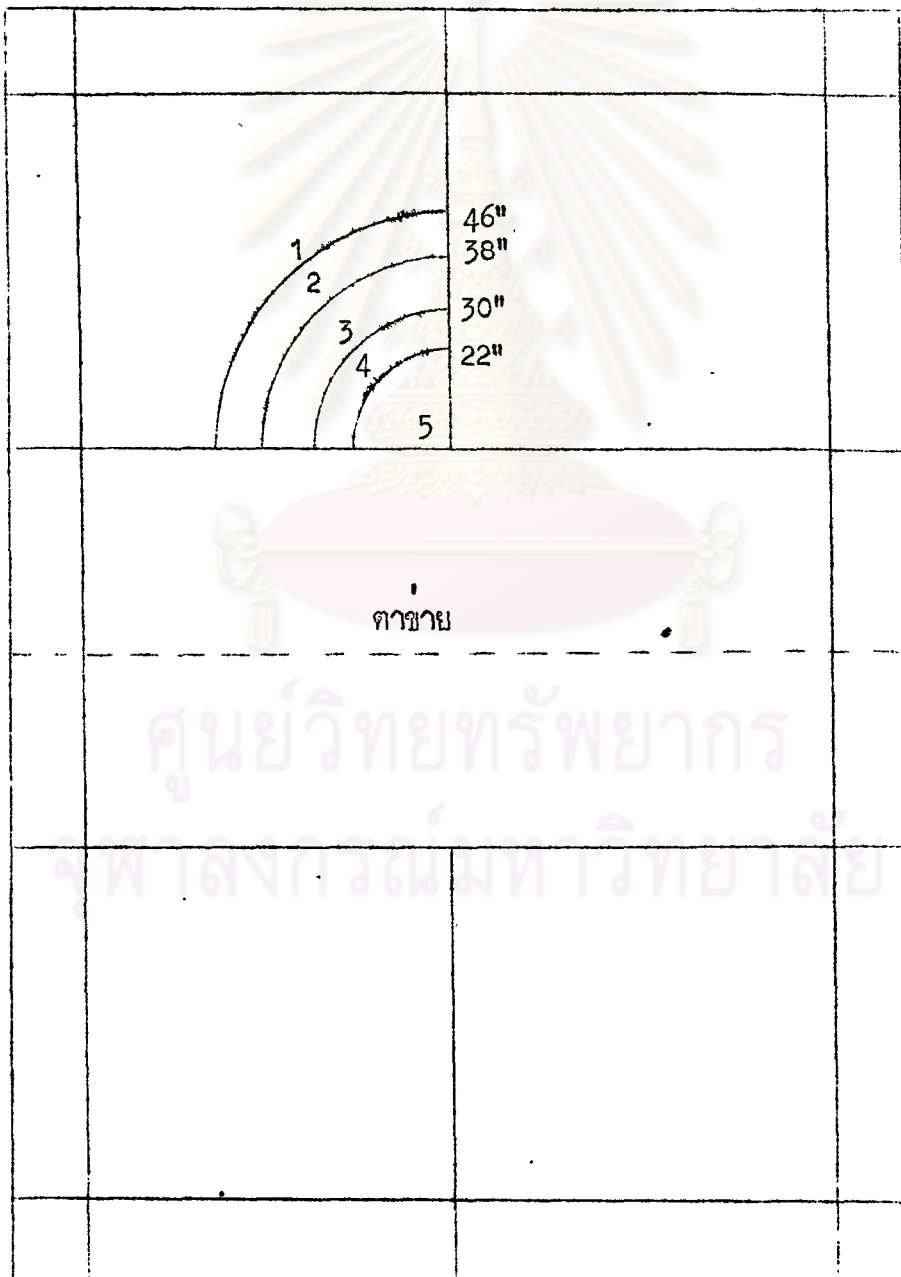
การทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนอยู่ในคอร์ทที่จะส่งลูกขนไก่ในตำแหน่งมุมตรงข้ามกับคอร์ทที่โคแบ่ง เป็นแต่ละช่องแล้ว
2. ให้ทำการเสิร์ฟลูก 20 ครั้งโดยให้ยืนอยู่ในระหว่างตาข่ายกับเส้นเชือกที่ขีดไว้และให้ตกลงบนเป่าที่กำหนดให้

¹Gladys Scott, Esther French, Measurement and Evaluation in Physical Education. (Iowa : Brown Company Publishers, 1959), pp. 144 - 146.

การนับคะแนน

1. ให้นับคะแนนที่ลูกชนโกตตามแต่ละเป้ากำหนดไว้ ตามกติกา
2. ลูกชนโกตที่ตกบนเส้นแบ่งแต่ละเป้าให้อัดคะแนนเป้าหมายเป็นเกณฑ์นับคะแนน
3. ลูกที่ไม่นับคะแนนให้คือลูกเสรีที่ไม่อยู่ในระหว่างตาข่ายกับเส้นเชือก

3. แบบทดสอบการตีลูกโค้งของพูล (Poole Forehand Clear Test)¹

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการตีลูกหน้ามือให้โค้งจากท้ายคอร์คที่ผู้ทดสอบ ยืนอยู่ให้ลอยโค้งสูง ไปตกบริเวณลึกของคอร์คตรงข้าม

ความแม่นยำ (Validity) ของข้อทดสอบนี้มีความแม่นยำ .70

ความเชื่อถือได้ (Reliability) จากการหาค่าสอบและสอบอีกครั้ง ได้ค่าความเชื่อถือได้ ที่ .90

สนามและการทำเครื่องหมาย ใช้คอร์คเบกมินตันขนาดมาตรฐานซึ่งมีช่องคะแนนกำกับอยู่ เส้นแรกเป็นเส้นที่ตีห่างและขนานจากเส้นเสิร์ฟพื้นที่ $6\frac{1}{2}$ ฟุต อีกเส้นที่ห่างและขนานกับเส้นออกด้านหลัง 6 นิ้ว จากตาข่ายมายังเส้นแบ่งครึ่งคอร์ค 11 ฟุต ทำตารางสี่เหลี่ยมสำหรับผู้แบคคะแนน คอร์คตรงข้าม ทำตารางสี่เหลี่ยมขนาด 15 x 15 นิ้ว บริเวณเส้นเสิร์ฟเส้นหลังประเภทคู

อุปกรณ์ ใช้ลูกขนไก่ 12 ลูก และไม้แรกเกต 2 อัน

วิธีทดสอบ ให้ผู้เข้าทดสอบยืนวางเท้าขวาอยู่ในสี่เหลี่ยมผืนผ้า x ยกเท้าแรกเกตขึ้นขนานกับพื้นวางลูกขนไก่ โดยให้คานขนไก่วางบนไม้แรกเกต ให้ผู้เข้าทดสอบโยนลูกขนไก่ขึ้นไปเหนือศีรษะ แล้วตีให้ลูกลูกขนไก่ลอยโค้งลึกเข้าไปยังคอร์คฝ่ายตรงข้าม ขณะที่ขาขวาจะต้องอยู่ในสี่เหลี่ยม x จนกว่าลูกขนไก่จะถูกตีเรียบร้อยแล้ว ผู้ที่ขานคะแนนยืนอยู่ที่จุด O ถัดแรกเกตสูงขึ้นไป ถ้าลูกตีของผู้เข้าทดสอบตีมาต่ำกว่าระดับแรกเกตที่ผู้ขานให้บอกวา "ต่ำ"

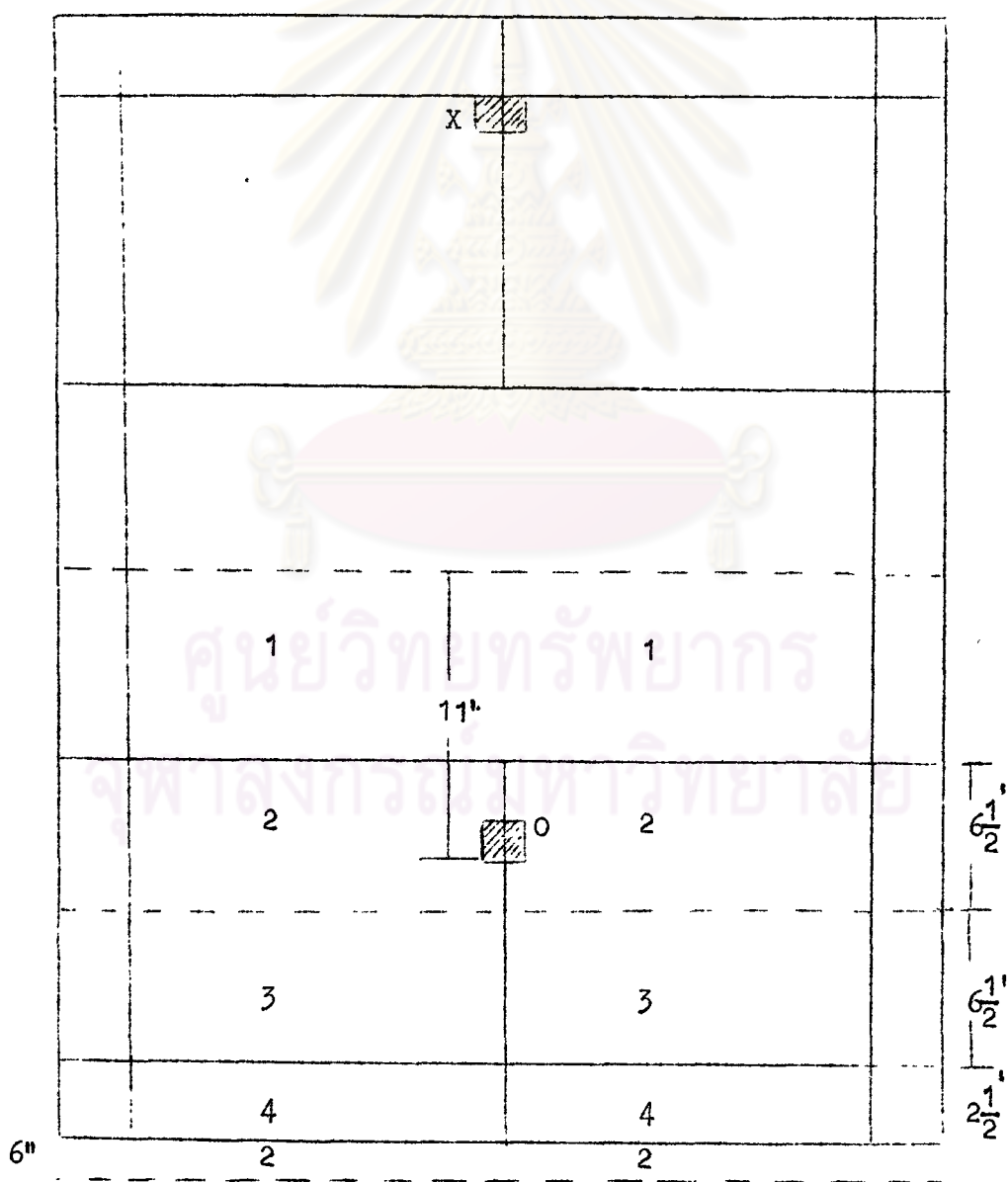
¹ Barry L. Johnson, Jack K. Nelson, Practical Measurements for Evaluation in Physical Education, (Minnesota : Burgess Publishing Company, 1969), p. 237.

การนับคะแนน

ในช่องต่าง ๆ ของคอร์จะมีคะแนนอยู่ ถ้าลูกชนไก่อลอยมาตก ณ ช่องคะแนนใดให้นับคะแนนนั้น ผู้บันทึกคะแนนจะบันทึกคะแนนทุกลูกที่ตกลง ถ้าลูกชนไก่อที่ถูกตีมาลูกใดต่ำกว่าระดับที่ผู้ชูไม้แรกเกิดก็ให้ลบคะแนนออก 1 จากคะแนนที่ได้อในลูกนั้น ให้นับคะแนน 10 ลูกที่ดีที่สุด ใน 12 ครั้ง

หมายเหตุ

การโยนและตีลูกชนไก่อ นักเรียนสามารถฝึกหัดได้ในเวลาว่าง

ตารางที่ 11 คะแนนมาตรฐานของการทดสอบทักษะการตีลูกกระทบผาผนัง
การเสิร์ฟสั้น การตีลูกโค้งก่อนการสอยทักษะกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่มีทักษะกีฬาเก่ง

คะแนนมาตรฐาน การตีลูกกระทบผาผนัง	คะแนนมาตรฐาน การเสิร์ฟสั้น	คะแนนมาตรฐาน การตีลูกโค้ง	รวม
61.24	72.85	53.53	187.62
63.35	52.09	56.18	171.62
61.24	52.09	50.88	164.21
61.24	52.09	48.22	161.55
39.11	53.98	69.44	162.53
43.33	46.43	37.61	127.37
42.28	44.55	34.96	121.79
41.22	40.77	42.92	124.91
37.01	35.11	56.18	128.30
		X	149.99
		S.D.	23.05

ตารางที่ 12 คะแนนมาตรฐานของการทดสอบทักษะการตีลูกกระทบฝ่าผนัง
การเสิร์ฟสั้น การตีลูกโค้งก่อนการสอนทักษะกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่มีทักษะกีฬาปานกลาง

คะแนนมาตรฐาน การตีลูกกระทบฝ่าผนัง	คะแนนมาตรฐาน การเสิร์ฟสั้น	คะแนนมาตรฐาน การตีลูกโค้ง	รวม
57.00	48.54	56.71	162.25
48.71	61.81	56.71	167.23
48.71	39.69	63.57	151.97
55.34	57.39	47.11	159.84
35.44	57.39	62.19	155.02
71.92	35.27	30.64	137.83
42.07	57.39	44.36	143.82
42.07	57.39	44.36	143.82
48.71	35.27	44.36	128.34
		\bar{X}	145.04
		S.D.	11.86

ตารางที่ 13 คะแนนมาตรฐานของการทดสอบทักษะการตีลูกกระทบผาผนัง
การเสิร์ฟสั้น การตีลูกโ่งก่อนการสอยทักษะกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่มีทักษะกีฬาอ่อน

คะแนนมาตรฐาน การตีลูกกระทบผาผนัง	คะแนนมาตรฐาน การเสิร์ฟสั้น	คะแนนมาตรฐาน การตีลูกโ่ง	รวม
61.03	49.46	58.39	168.88
57.35	49.46	58.39	165.20
61.03	44.50	54.61	160.14
59.19	69.26	41.38	169.83
50.00	49.46	54.61	154.07
38.97	64.31	58.39	161.67
50.00	44.50	50.83	145.33
33.46	44.50	47.05	125.01
38.97	34.60	26.26	99.83
		\bar{X}	143.09
		S.D.	18.23

ตารางที่ 14 คะแนนมาตรฐานของการทดสอบทักษะการตีลูกกระทบฝาผนัง
การเสิร์ฟลิ้น การตีลูกโค้งหลังการสอนทักษะกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่มีทักษะกีฬาเก่ง

คะแนนมาตรฐาน การตีลูกกระทบฝาผนัง	คะแนนมาตรฐาน การเสิร์ฟลิ้น	คะแนนมาตรฐาน การตีลูกโค้ง	รวม
57.49	62.05	51.08	170.62
50.75	54.30	48.62	153.67
61.22	58.18	56.01	175.41
59.73	62.05	53.55	175.33
61.98	56.24	73.25	191.47
38.41	42.67	38.77	119.85
41.77	40.74	46.16	128.71
37.28	36.86	43.69	117.83
41.77	36.86	38.77	117.40
		\bar{X}	156.03
		S.D.	27.70

ตารางที่ 16 คะแนนมาตรฐานของการทดสอบทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน การพูด การเสริมสร้าง การที่ดูใจ หลัง การสอนทักษะกีฬาของ กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่มีทักษะกีฬาอ่อน

คะแนนมาตรฐาน การที่ดูใจ	คะแนนมาตรฐาน การเสริมสร้าง	คะแนนมาตรฐาน การที่ดูใจ	รวม
69.72	46.05	50.99	159.76
52.40	63.84	57.34	173.58
56.73	46.05	67.51	170.29
59.98	60.28	38.28	158.54
45.91	31.81	52.26	133.98
45.91	60.28	54.80	160.99
42.66	53.17	54.80	150.63
38.33	49.61	39.56	127.50
38.33	38.93	34.47	111.73
		\bar{x}	147.67
		S.D.	21.18

แบบสำรวจ
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในการเรียนพลศึกษา
 ถัดแปลงจาก
 The Piers - Harris Children's Self Concept Scale
 ของ
 Ellen V. Piers & Dale B. Harris
 Pennsylvania State University

โดย
 นายกิตติพงษ์ เทียนตระกูล

คำแนะนำ

โปรดอ่านข้อความแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ซึ่งตรงกับ
 ความรู้สึกของนักเรียนเพียงคำตอบเดียว คำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่า ถูกหรือผิด
 และจะเก็บไว้เป็นความลับ ขอให้ทำทุกข้อ

ตัวอย่าง

ฉันชอบหลบหลีกการฝึกวอลเลย์บอลเสมอ.....

จริง	ไม่จริง
	✓

องค์ประกอบที่ 1 พฤติกรรม (Behavior)

ค่าเฉลี่ย

1. ฉันคุยกับเพื่อนเสมอในช่วงเวลาพักกลางวันหรือก่อนเรียน	ไม่จริง
2. ฉันจัดแถวตามที่ครูให้ทำไ้รวดเร็วเสมอ	จริง
3. ฉันไม่ค่อยเข้าใจเมื่อครูอธิบายทักษะที่ใหม่ ๆ	จริง
4. ฉันมักมีความยุ่งยากใจบ่อย ๆ เมื่อครูให้ออกมาสาธิตทักษะใหญ่	ไม่จริง
5. ฉันมักขี้ใจกับเพื่อนร่วมทีมเสมอจนครูต้องแก้ปัญหาให้	จริง
6. ฉันรู้สึกไม่มั่นใจเมื่อครูมอบหน้าที่ให้ เป็นหัวหน้าหมู่	ไม่จริง
7. ฉัน เป็นคนที่ชอบ เรียนพลศึกษา มาก	จริง
8. ฉันออกนอกรอบร่างกาย เพื่อน ๆ มักไม่ทำตามทีฉันสั่ง	จริง
9. ฉัน ไม่เอื้อเฟื้ออุปกรณ์กีฬาที่มีให้คนอื่น	ไม่จริง
10. ฉันได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนหมู่เดียวกันในการฝึกทักษะ	ไม่จริง
11. ฉันมักฝึกทักษะดังที่ครูสอนได้ไม่ดีเหมือนผู้อื่น	จริง
12. ในการ เล่น เป็นทีม เพื่อน ๆ จะโทษว่าฉันทักษะอ่อน	จริง
13. ฉันมักโต้เถียงกับเพื่อนที่ต่อว่าฉันอยู่ เสมอ	ไม่จริง
14. ฉันมักจะคอยขอเพื่อนให้รับเข้า เป็นสมาชิกในทีม	จริง
15. ฉันระงับอารมณ์ไม่ได้และจะทำร้ายเพื่อนที่ต่อว่าฉันทันที	ไม่จริง
16. ฉันเป็นคนที่ชอบต่อว่าเพื่อน เมื่อ เขา เล่นกีฬา ได้ไม่ดีถูกต้อง	จริง
17. ฉันจะฟ้องครูเสมอที่มีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน	จริง
18. ฉันจะเป็นนักกีฬาสำรองเสมอ เมื่อมีการคัดเลือกนักกีฬา	จริง
19. ฉันรู้สึกน้อยใจเมื่อเพื่อนไม่เลือกฉัน เข้าหมู่	จริง
20. ฉันจะโทษสิ่งรอบตัวว่าเป็นอุปสรรคที่ทำให้ฉันมีทักษะที่น้อย	จริง
21. ฉันขาดความอดทนในการฝึกทักษะร่วมกับเพื่อน	จริง
22. ฉันควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้เมื่อเพื่อนตำหนิว่าฉันทำคะแนนเสีย ผู้เก็บ	จริง

องค์ประกอบที่ 2 สภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน (Intelligent & Status)

	คำเฉลย
1. ฉันเรียนรู้อะไรที่ครูสอนได้เร็ว	ไม่จริง
2. ฉันเป็นคนเก่งทักษะเพื่อน ๆ มักเลือกเข้าร่วมทีม	จริง
3. ฉันไม่เข้าใจที่ครูอธิบายแต่ก็ไม่กล่าถาม ต้องขอให้เพื่อนถามให้	จริง
4. ฉันไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นผู้นำบ้างเลย	ไม่จริง
5. ฉันใช้เวลามากกว่าเพื่อนคนอื่นที่จะฝึกทักษะแต่ละอย่างได้ดี	จริง
6. ฉันไม่ค่อยคิดยุทธวิธีแก้ไขปัญหาในการแข่งขัน	จริง
7. เพื่อน ๆ ยอมรับความคิดเห็นในการเล่นกีฬาของฉัน	ไม่จริง
8. ฉันชอบหลีกเลี่ยงระเบียบกติกาเมื่อครูไม่เห็น	ไม่จริง
9. ในการแข่งขันกีฬาก็ดี เพื่อน ๆ มักเลือกฉันเป็นผู้เล่นคนแรก	จริง
10. ฉันสามารถศึกษาและรู้จักอ่อนของคู่แข่งได้เร็ว	ไม่จริง
11. ฉันได้รับเลือกเป็นนักกีฬาตัวแทนโรงเรียนในการแข่งขันกีฬา	ไม่จริง
12. ฉันมักลืมสิ่งที่ครูสอนมาแล้ว	จริง

องค์ประกอบที่ 3 รูปร่างลักษณะและคุณสมบัติ (Physical Appearance & Attributes)

	คำเฉลย
1. ฉันเป็นผู้นำในการเล่น เกมและกีฬาต่าง ๆ	จริง
2. ฉันยุ่งยากรำคาญใจ เรื่องท่าทางการเดินของฉัน	ไม่จริง
3. เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉัน เป็นคนกล้าหาญ	จริง
4. เพื่อน ๆ มักชมว่าฉันมีรูปร่างสวยงาม	ไม่จริง
5. ฉัน เป็นคนที่ไม่ชอบอยู่นิ่ง	จริง
6. ฉันจะประหลาด เมื่อฝ่ายตรงข้ามทำผิดกติกาการแข่งขัน	จริง
7. ฉันเคารพสิทธิ์และหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสิน	จริง
8. ฉันให้เกียรติยกย่องผู้ชนะด้วยความจริงใจ	ไม่จริง

องค์ประกอบที่ 4 ความวิตกกังวล (Anxiety)

ค่าเฉลี่ย

1. ฉันรู้สึกประหม่า ตื่นตกใจ เมื่ออยู่ในสภาพแข่งขัน	จริง
2. ฉันไม่ยอมเข้าร่วมทีม เพราะวิตกว่าจะทำได้ไม่ดี	จริง
3. ฉันค้ำหน้ามากก่อนการแข่งขัน	ไม่จริง
4. เมื่อฉันแพ้ในการแข่งขันฉันอยากจะหนีไปให้ไกลเพื่อน	จริง
5. ฉันวิตกว่าเพื่อนจะไม่รัก เมื่อฉันทำให้คะแนนหมู่เสีย	จริง
6. ฉันทำทักษะที่ครูสอน ไม่ถูกต้อง ฉันมักเกรงว่าครู เบื่อหน่ายฉัน	จริง
7. ขณะฝึกฉันจะไม่พูดกับใคร เพราะวิตกว่าเขาจะไม่ชอบ	ไม่จริง
8. ฉันอาย เมื่อเพื่อนหัวเราะเยาะฉันขณะที่ฉันเรียนพลศึกษา	จริง
9. ฉันไม่อยากฝึกทักษะร่วมกับคนอื่น เพราะรำคาญที่เรานัดผิดพลาดบ่อย	จริง
10. ฉันไม่เคยยอมแพจนกว่าจะสู้ชนะการแข่งขัน	ไม่จริง
11. ฉันรู้สึกประหม่า เมื่อจับคู่กับเพื่อนต่างเพศในกิจกรรม เขาจึงหวั่น	จริง
12. ข้าพเจ้าไม่มั่นใจที่เล่น เกมบางอย่างที่ข้าพเจ้าเล่นไม่ได้ดี	จริง
13. ในการเล่นเกมหรือกีฬาต่าง ๆ ฉันต้องการชนะมากกว่าแพ้	จริง
14. ในขณะที่การแข่งขันก็ทำฉันรู้สึกตึงเครียดมาก	จริง

องค์ประกอบที่ 5 ความเป็นคนนิยม (Popularity)

1. ผู้คนมักคอยสนใจฉันเล่นกีฬา	ไม่จริง
2. ครูจะเลือกฉันเป็นคนสุดท้ายในการแข่งขัน	ไม่จริง
3. เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นตัวตลก	ไม่จริง
4. ในการเลือกทีมเพื่อน ๆ มักจะแย่งเลือกฉัน	จริง
5. เพื่อน ๆ ยอมรับความคิดเห็นของฉันในการวางตัวในการแข่งขัน	ไม่จริง
6. ฉันเคยได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันมาก	ไม่จริง
7. ครูเคยชมฉันว่าเป็นคนมีน้ำใจนักกีฬา	ไม่จริง

องค์ประกอบที่ 5 (ต่อ)

คำตอบ

8. เวลาครูแจกรางวัล ฉันอยากเป็นคนแรกที่รับรางวัล	จริง
9. ฉันต้องการคำชมเชยจากครูผู้สอนมากกว่าของเพื่อน	จริง
10. ฉันอยากเป็นตัวแทนโรงเรียนแข่งขันกีฬากับโรงเรียนอื่น	จริง

องค์ประกอบที่ 6 ความสุขและความพอใจ (Happiness and Satisfaction)

คำตอบ

1. ความพอใจของฉันไม่อยู่ที่ชัยชนะแต่อยู่ที่ฉันได้รวมเล่น	จริง
2. ฉันเป็นสุขที่สุดเมื่อนำรางวัลมาอวดผู้ใหญ่ปกครองดู	จริง
3. ฉันพอใจที่ผู้ใหญ่นำปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด	จริง
4. เพื่อนร่วมทีมหวังในตัวฉันมากเกินไป	ไม่จริง
5. ฉันยุ่งยากกว่าความพอใจ เรื่องซุกกึ่งที่สรวมใส่ของฉัน	ไม่จริง
6. ฉันไม่อยากมีชื่อเสียงเหมือน อาณัติ รัตนพล	ไม่จริง
7. ฉันพอใจเมื่อใครชมว่าฉันมีท่าทางสวยงามในการเล่นกีฬา	จริง
8. ฉันพอใจที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้เล่น	ไม่จริง
9. ฉันชอบกีฬาในร่มมากกว่ากีฬากลางแจ้ง	ไม่จริง

ศูนย์วิจัยกีฬาสรีวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

โปรแกรมการดำเนินการสอนแบบมินิตัน

ผู้วิจัยได้วางโปรแกรมการสอนทักษะแบบมินิตันเพื่อการวิจัย ดังต่อไปนี้

การดำเนินการสอนแบบมินิตัน
เพื่อการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการสอนทักษะที่ท่าที่มีต่ออ้อมโนทัศน์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
วัตถุประสงค์	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนทักษะที่ท่าที่มีต่ออ้อมโนทัศน์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
วิธีการดำเนินการ	1. สร้างโครงการสอนทักษะแบบมินิตันเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ 2. ฝึกทักษะและทดสอบทักษะแบบมินิตัน 3. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์และเสนอข้อมูลทางสถิติ
สถานที่	สนามแบบมินิตันในโรงยิมเนเซียมของแผนกพลศึกษา คณะครูศาสตร์
เวลาเรียน	วันอังคาร พุธ และพฤหัสบดี เวลา 15.30 – 16.30 น.
ระยะเวลา	6 สัปดาห์
อุปกรณ์	แรกเกต ลูกขนไก่ คฑายาว นาฬิกาจับเวลา เชือก
ผู้สอน	นายกิติพงษ์ เทียนตระกูล
ทักษะในการสอน	1. การจับไม้แรกเกต การเหวี่ยงไม้ 2. การใช้เท้าและการเคลื่อนที่ของเท้า

3. การตีลูกหน้ามือ การตีลูกหลังมือ
4. การตีลูกโค้ง
5. การเสิร์ฟลูกสั้นและการเสิร์ฟลูกยาว
6. การตบลูก
7. การเล่นประเภทคู่ การนับคะแนนและการเป็นกรรมการ คัดสิน

โครงการสอนทักษะแบดมินตัน

วัน เดือน ปี	ทักษะ	หมายเหตุ
อังคารที่ 20 กุมภาพันธ์ เวลา 15.30 - 17.00 น.	ปฐมนิเทศ บอกนักเรียนถึงการเรียนแบดมินตัน การเตรียมอุปกรณ์ แบ่งนักเรียนทดสอบแบบทดสอบแบดมินตันมาตรฐาน 3 รายการ เป็นการสอนก่อนการวิจัยและแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็น 3 กลุ่มตามความสามารถ	ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ศิริมาศ ไทยวัฒนา ช่วยควบคุมและเป็นผู้ดำเนินกรทดสอบการตีลูกกระทบฝ่ามือของลวดฮาร์ดและแมคเฟอร์สัน
พุธที่ 21 กุมภาพันธ์ เวลา 15.30-16.30 น.	การจับไม้แรกเกดที่ถูกตอง การเหวี่ยงไม้ที่ถูกตอง ลักษณะหน้าไม้แรกเกดเวลากระทบลูกขนไก่ ปีกการตีลมโดยนับจังหวะ ปิดและเปิด	ท้ายชั่วโมงให้นักเรียนตีลูกที่ครูตีไปให้ตามลักษณะการจับไม้และตีลูกวิธีที่สอนไปที่ละคน

วัน เดือน ปี	ทักษะ	หมายเหตุ
พุทธศักราชที่ 22 กุมภาพันธ์ เวลา 15.30-16.30 น.	การใช้เท้าและการเคลื่อนที่ของเท้า - ท่าเตรียมพร้อม - การก้าวเท้า (Footwork) - การเคลื่อนที่ที่ถูกต้องด้านข้าง และด้านหน้า ด้านหลัง	ท้ายชั่วโมงให้นักเรียน ที่ถูกลงไปตามทิศทางต่าง ๆ และแข่งขันถ้าใครที่ได้ถูก ต้องก็ได้คะแนน
อังคารที่ 27 กุมภาพันธ์ เวลา 15.30-16.30 น.	การตีลูกหน้ามือ การตีลูกหลังมือ การตีลูกให้ไปตกห้วยถอรัศ - ฝึกการตีกระทบฝาผนังด้วย ลูกหน้ามือ - ฝึกการตีหลังมือกับครูผู้สอน	เกมท้ายชั่วโมงครูตีลูก ชนไก่ไปให้นักเรียนที่คิด กลับมาในลักษณะการตี หน้ามือ หรือหลังมือโดยมี กติกาว่า ใครที่ตีลูกชนไก่ มาตกข้างหลังครูมากที่สุดเป็น คนชนะ
พุธที่ 28 กุมภาพันธ์ เวลา 15.30-16.30 น.	การตีลูกหน้ามือ การตีลูกหลังมือ (ต่อ) - ฝึกตีกับนักเรียนเป็นคู่ ใคร ทำลูกตกก่อนเสียคะแนน - ฝึกตีกระทบฝาผนังคนละ 10 ครั้ง โดยไม่ให้ตกเลย	
พุทธศักราชที่ 1 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การตีลูกโค้ง - ฝึกตีลูกโค้งกับเพื่อนโดย พยายามให้ลูกไปตกหลังเพื่อน - ฝึกตีกับครูผู้สอน	แข่งขันการตีลูกโค้งกับคู่ ให้ไกลมากที่สุด

วัน เดือน ปี	ทักษะ	หมายเหตุ
อังคารที่ 1 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การตีลูกโคง (ต่อ) - ฝึกการตีลูกโคงกับเพื่อนต่อโดยให้ ได้ 20 ครั้งติดต่อกันโดยไม่ให้ตก พื้นเลย	
พุธที่ 7 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การตีลูกโคงให้ไปตามมุมหรือทิศทางที่ กำหนด - ฝึกการตีลูกโคงให้ลอยข้ามตาข่าย ไปตก ทางขวามือและซ้ายมือ	
พฤหัสบดีที่ 8 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	ทบทวนทักษะการตีลูกหน้ามือ -หลัง มือ อีกครั้งโดยให้นักเรียนจับคู่ตีโต้กัน ประมาณ 40 - 50 ลูกโดยไม่ตก คู่ ไหนตกให้ออกเพื่อคู่ต่อไปได้ใช้สนาม ส่วนคนที่ออกไปต้อง ฝึกตีลูกกระทบ ฝาผนังหรือ เคาะลูกหน้ามือ	เริ่มชั่วโมงให้ฝึกเคาะ ลูกและตีกระทบฝาผนังคนละ 5 นาที
อังคารที่ 13 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การเสิร์ฟ - การเสิร์ฟสั้น ฝึกการจับลูกชนไก่ ตำแหน่งการยืน การเสิร์ฟที่ถูกต้องวิธี ตำแหน่งของหน้าไม้ที่จะกระทบ ลูกชนไก่ที่ถูกต้อง	ท้ายชั่วโมงเล่นเกม เสิร์ฟโค้งกลองหรือตะกร้า ที่วางไว้คอร์คตรงข้าม ใครสามารถทำลงโต๊ะได้ คะแนนลูกละ 1 คะแนน

วัน เดือน ปี	ทักษะ	หมายเหตุ
พุธที่ 14 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การเสิร์ฟ (ต่อ) การเสิร์ฟอาหาร ฝึกให้นักเรียน เสิร์ฟลูกไม้คกบรีเวทท้ายคอร์ส แต่ไม่เกินเส้นหลังสุด - นำแบบทดสอบการเสิร์ฟอาหาร ของเฟรมมาทดลองทำโดย กำหนดคะแนนสูงไว้ท้ายคอร์ส	บันทึกเป็นคะแนน
พฤหัสบดีที่ 15 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การขว้างลูก ฝึกขว้างลูกในอากาศ(ท่า ทาง) - ฝึกโดยครูตีลูกไปในอากาศ ให้นักเรียนขว้างทีละคนแล้วไป ต่อท้ายแถว ฝึกทีละกลุ่ม	
อังคารที่ 20 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การขว้างลูก (ต่อ) - ฝึกให้นักเรียนจับคู่ฝึกเสิร์ฟ ลูกยาวและขว้างลูกกับเพื่อน เป็นคู่ ๆ	
พุธที่ 21 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	กติกาก การเล่นเกมคู่ การนับ คะแนน - ครูอธิบายประกอบการสาธิต การเล่นประเภทรู และ การนับคะแนน ให้นักเรียน นับตาม	ท้ายชั่วโมงให้แข่งขัน ตามสภาพจริง สนาม ละ 2 คู่ (4 คน) ผลัดกัน เป็นกรรมการ ใครชนะ 3 คะแนนก่อนเป็นผู้ชนะ

วัน เดือน ปี	ทักษะ	หมายเหตุ
พุทธศักราชที่ 22 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การแข่งขันประเภทคู่ (ต่อ) - แข่งขันกันต่อให้ได้คะแนนเฉลี่ย ในกลุ่ม	นักเรียนที่ไม่มีคู่อ ให้เลือกคู่ในกลุ่มตนเอง (กลุ่มหนึ่งมี 9 คน)
อังคารที่ 27 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	การทดสอบแบบทดสอบแบบมินิตัน มาตรฐาน 1. การตีกระทบฝาผนังของ ลอคฮาร์กและแมคเฟอร์สัน 2. การ เสรีพื้นของ เฟรน 3. การที่ลูกโคงของพลู ให้นักเรียนที่สอบรายการหนึ่ง รายการใดเสร็จให้เวียนไปสอบ ณ จุดต่อไป	ได้รับความร่วมมือจาก อาจารย์วิริมาส ไทยวัฒนา ช่วยควบคุมและเป็นผู้ ดำเนินการทดสอบ การตี ลูกกระทบฝาผนังของ ลอคฮาร์กและแมคเฟอร์สัน ภายหลังชั่วโมงพักได้เสร็จ ให้ตีเล่นที่คอร์ทได้
พุธที่ 28 มีนาคม เวลา 15.30-16.30 น.	ทดสอบ (ต่อ)	
พุทธศักราชที่ 29 เวลา 15.30-16.30 น.	ทดสอบ (ต่อ)	

ประวัติผู้เขียน

นายกิติพงษ์ เทียนตระกูล เกิดวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2490 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2512 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ระดับ 4 แผนกวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปฏิบัติราชการสอนนิสิตที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

